

א) לעיל ד. 3) לקמן יט.
ב) עיין לעיל דף יא.
ג) לעיל ד ע"א וצ"ב.

ליקוטי רש"י

בית שנפחת. גגו וגגין שלהם חלקים הן ושון ולא משופעם ונפחת הגג צלמלעו. וסיבך. צסכך כשר על פי הפחת ונמלא סכך הכשר מופלג מן הדפנות לכל זד [לעיל ד.]. (תנן) וכן חצר המוקפת אכסדרה. וגג אכסדרה מפסיק בין מחילות הצמים לאויר שסיבך עליו, אם יש צרוחז הגג ד' אמות פסולה דמו לא מהני לה מחילות הצמים [לקמן יט].

הגהות וצינונים

א) ברש"י שבריי"ף הלשון לסכך פסול הב"ב מן: צ"ל ונשמעין (מראה אש: ג) בדפו"ד במה שנחשבו כסתום:

לעזי רש"י

ק"ו שטר"א. פירוש חזר המוקפת אכסדרה.

סוכה

פרק ראשון

סוכה

יז.

קד א מ"י פ"ה מהל' סוכה הלכה כ טו"ש"ע א"ח סימן תרל"ג סעיף 3: קד ב מ"י שם הלכה יד סמוג עשין מג טו"ש"ע א"ח שם סעיף א: קו ג מ"י שם הלכה כ טו"ש"ע שם סעיף 3: קו ד מ"י שם טו"ש"ע שם סעיף ג:

רבינו חננאל

ומסקנא דשמעתא כו' יוסי דהא אורתבין מחצלת ז' ומשהו מתרת בסוכה משום דופן ואוקימנא בסוכה גדולה ומשלשלין דפנות מלמעלה למטה ולא עוד שרבי יוסי נמוקד עמו והא דר' אמי אסיקנא שיעור משך סוכה קטנה ז' טפחים. הא דאמור רבנן דבי רב האויר בסוכה פוסל [בג' טפחים] וסכך פסול פוסל בד' טפחים. ואקשי רבה עליה ומה אילו איכא סכך פסול פחות מד' טפחים ואויר משלימו לד' כשרה [מליא בשפורין מאי פסולה] ולא יהא האויר החמור דפוסל בג' טפחים כסכך פסול הקל ממנו [דאינון] פוסל עד שיהיה בו ד' טפחים. ואמר לי לדידך נמי דאמרת אויר פוסל בג' טפחים כדתנן הרחיק את הסיבוך ג' טפחים פסול סכך פסול בד' אמות כדתנן בית שנפחת וסיבך על גביו אם יש בין סיבוך לכותל ד' אמות פסול ואילו איכא פחות סכך פסול פחות מד' אמות ואויר פחות משלשה משלימו לד' אמות כשרה [מליא בשפורין מאי פסולה] ולא יהא האויר חמור דפוסל בשלשה טפחים כסכך פסול דפוסל בד' טפחים

מתני' הרחיק הסיבוך מן הדפנות. לאו צגצה קאמר אלא צמטכה: פסול. לאויר פוסל צגלשה אפילו מן הזד. ומכאן אני אומר ומפרש הא דאמרין שצסכך פסול מן הזד אמרינן דופן עקומה להכשיר עד ארבע אמות היינו דחשבינן לסכך כאלו^א מן הדופן ונעקס ונכפף למעלה וצאוירה ליכא למימר הכי ואיני מפרש רואין את הדופן כאלו הוא עקום והולך תחת הסכך פסול ומגיע לסכך כשר ומוציא את הפסול מן הסוכה דאם כן גס גצי אויר נמי נימא הכי: בית שנפחת וסיבך בו'. גגו נפחת צאמלעו רחוק מן הדפנות לכל זד וסיבך על הפחת צאמלעו ונמלא תקרת הצית שהיא פסולה משום תעשה ולא מן העשוי^ב מפסקת צין דפנות לסכך כשר: אם יש מן הסיבוך. הכשר ולכותל ד' אמות פסול דצארצע אמות לא נאמר למשה מסיני דופן עקומה אצל צפחות כשרה הלכה למשה מסיני רואין תקרת הצית כאלו היא הדופן שנעקס^ג למעלה ואין כאן סכך פסול לפסול הסוכה ולא י"שן תחת זה: וכן חצר המוקפת אכסדרה. כל חצר שצגה"ס לפני הצמים והצמים פתוחין לו חצר זו מוקפת צמים מתוכה ופתוחין לה סביב מג' רוחותיה ולפני הצמים עשו אכסדראות סביב לשלשה רוחותיה והאכסדרה פתוחה היא ואין לה דופן לזד החצר יש עליה תקרה וזה סיבך על גצה כל אוירה של כל חצר שצאמלעו היקף אכסדראות ואין דופן לסוכה זו אלא מחילות הצמים המפסיקות צין צמים לאכסדרה ונמלאת תקרת האכסדרה מפסקת סביב צין סכך לדפנות אם יש צרוחז האכסדרה ד' אמות פסולה פחות מארבע אמות כשרה דאמרין דופן עקומה. דוגמא לדבר קלוישטר"א צלשון אשכנז של איזה אומות הם הגלחים שיש לה אויר שיש צה עשבים והיקף אכסדרה סביב לו: שהקיפוח. סביב צין סכך פסול לדפנות צדד המקבל טומאה וצאמלעו נתן הסכך כשר: אם יש. תחת הסכך פסול ד' אמות פסולה אף הסכך כשר לפי שאין לה מחילות פחות מכאן כשרה דאמרין

מתני' הרחיק את הסיבוך מן הדפנות שלשה טפחים פסולה^א בית שנפחת וסיבך על גביו אם יש מן הכותל לסיבוך ארבע אמות פסולה^ב וכן חצר שהיא מוקפת אכסדרה סוכה גדולה שהקיפוח בדבר שאין מסככין בו אם יש תחתיו ארבע אמות פסולה: גמ' כל הני למה לי צריכא דאי אשמעינן בית שנפחת משום דהני מחיצות לבית עבדן אבל חצר המוקפת אכסדרה דמחיצות לאו לאכסדרה עבדי אימא לא צריכא ואי אשמעינן הני תרתי משום דסככין סכך כשר הוא אבל סוכה גדולה שהקיפוח בדבר שאין מסככין בו דסככה סכך פסול הוא אימא לא צריכא אמר רבה אשכחתינהו לרבנן דבי רב דיתבי וקאמרי י אויר פוסל בשלשה סכך פסול בארבעה ואמינא להו אנא אויר דפוסל בשלשה מנא לכו דתנן הרחיק את הסיבוך מן הדפנות שלשה טפחים פסולה סכך פסול גמי לא ליפסיל אלא בארבע אמות דתנן בית שנפחת וסיבך על גביו אם יש בין הסיבוך לכותל ד' אמות פסולה ואמרו לי בר מינה דההיא דרב ושמואל אמרי תרוייהו משום דופן עקומה נגעו בה ואמינא להו אנא מה אילו איכא י סכך פסול פחות מארבעה ואויר פחות משלשה מאי כשרה מלייה בשפורין מאי פסולה ולא יהא אויר הפוסל בשלשה כסכך פסול הפוסל בארבעה ואמרו לי אי הכי לדידך נמי דאמרת סכך פסול בארבע אמות מה אילו איכא סכך פסול פחות מד' אמות ואויר פחות משלשה מאי כשרה מלייה בשפורין מאי פסולה לא יהא אויר הפוסל בשלשה כסכך פסול בארבע אמות ואמינא להו אנא האי מאי בשלמא לדידי דאמינא ארבע אמות משום

ומשהו דכוותיה פריך פ"ק דעירובין (דף יז:) דאמר רב יהודה מצוי שהוא רחב ט"ו אמה מרחיק שתי אמות ועושה פס ג' אמות ופריך ואמאי יעשה פס אמה ומחלה וירחיק שתי אמות ויעשה פס אמה ומחלה וליכא לשנויי הכא כדמשני התם דאמי אוירא דהאי גיסא ודהאי גיסא ומצטל ליה דהכא כל הפחות מג' כלצוד דמי והוא ליה כסתום דאפילו עשה כל דפנות הסוכה קנה קנה צפחות מג' כשרה דתניא לעיל (דף יז.) דופן סוכה כדופן שצת וצלצד שלא יהא צין קנה לחצרו ג' טפחים ואין שייך לחלק כלל צין סוכה של ג' דפנות לסוכה של ארבעה ועוד קשיא טפי דצשני פסין שיש צלל אחד חצי טפח ומשהו סגי דמוקי חד צפחות מג' סמוך לדופן ואידך מוקי צפחות מג' סמוך לראשון וי"ל משום דאמרין צסוף פ"ק דעירובין (דף יז:ו) דכל מחילה שאינה של שתי וערב אינה מחילה ואם היו שני פסין שאין צלל אחד ארבעה הויה לה כמחילה של שתי: אויר פוסל. כל הסוכה צגלשה צין צאמלעו צין מן הזד סכך פסול פוסל כל הסוכה צארצע צאמלעו כגון שהוא רחוק מן הכותל ארבע אמות דאינו יכול לצטלו משום עקימת דופן ונמלא חוץ צין כשר לכשר ודוקא כשמתחיל מדופן האמלעני ומהלך על פני כל הסוכה עד הפתח דהשתא חוץ האויר או הפסול צין כשר לכשר וליכא ג' דפנות לא לזה ולא לזה אצל אם מתחיל מן הדופן צצצד ומהלך עד הדופן שצגדו אם נשאר מן הכשר לזד הדופן האמלעני כשיעור הכשר סוכה כשרה דהא אית לה ג' דפנות ושל זד הפתח פסולה והיכא דהאויר או הפסול אין מהלכין על פני כל הסוכה כגון דאיכא צאמלעו סוכה ג' על ג' אויר או ארבעה על ארבעה סכך פסול אם ממנו ועד הדופן האמלעני כדי הכשר סוכה הכל כשר צין מה שצצדדין צין מה שלזד הפתח ואפילו מה שיוצא לחוץ לגמרי דהואיל והכל מחובר לשיעור הכשר סוכה הרי זה כפסל היוצא מן הסוכה דניתר צלא דפנות כדאמרין [לקמן] (דף יז.) דנידונין כסוכה ואפשר אפי'

אין כדי הכשר סוכה ממנו עד דופן האמלעני מנטרפין זה עם זה לכדי הכשר סוכה ואין האויר והפסול חוצצין מאחר שהכשר מתחבר יחד דרך הזדדים: אויר איכא סכך פסול פחות מארבעה ואויר פחות מג' מאי כשרה. דאין צאויר שיעור לפסול ואין צסכך פסול שיעור לפסול אין מנטרפין זה עם זה לפסול כיון דלא שוו שיעוריהו להדדי כדאמרין ומיהו היכא דאיכא שני טפחים סכך פסול ושנים של סכך פסול ואויר מפסיק ציניהם פחות מג' איכא לספוקי אם שני הפסולין מנטרפין לארבעה לפסול את הסוכה דשמה כיון דאויר מפסיק ציניהם לא מנטרפי או שמה כיון דאין צאויר ג' מנטרפין ומיהו היכא דליכא צפסוליס ד' ואויר פחות מג' מפסיק ציניהם אין האויר משלימו לארבעה צמה שחוצצו^א כסתום מחמת צצוד דלא אמרינן צצוד להחמייר:

הצג

ונמלא חוץ צסוכה צין כשר לכשר וארבעה הוי מקום חשוב להיות חליצה: ואמינא יהו אנא. תשובה לצריהם: ומה אילו איכא סכך פסול פחות מארבעה. ואויר צצידו פחות משלשה מאי אמרימו ציה: כשרה. דליכא שיעור סכך פסול: מלייה. לההיא שיעורא צשפורין דאסור לסכך צהן משום מקבלי טומאה והויה צה ארבעה טפחים מסכך פסול: מאי. אמרימו ציה: פסולה. דאיכא חליצה ארבעה ומתחילה כשהיה אויר שהוא חמור היתה כשרה ועכשו שנהפך להיות קל נפסלה: לא יהא אויר. חמור שפוסל צג' פוסלה לסוכה זו כסכך פסול שהוא קל שאינו נפסל אלא צארבעה: אמרו לי אי הכי לדידך נמי. דאמרת שיעור סכך פסול ד' אמות דלית לך דטעמא דמתניתין משום דופן עקומה אלא זהו שיעורא לפסול אפילו צאמלעו אף זו תשובתך ומה אילו כו' ואויר פחות מג' צצדו: בשלמא לדידי דאמרי ארבע אמות. דקמני מתניתין פסולה הא פחות כשרה: משום

קח א מ"י פכ"ג מהל'
כלים הלכה א ופכ"ג
הלכה ג:
קב ב שם פכ"ג הל' ג:
ק"ג ג שם הלכה ד:
ק"ד ג שם הלכה ג:
ק"ה ה מ"י פ"ה מהל'
סוכה הלכה יד סגג
עשין מג טושי"ע א"ח סי'
חללב סעף א:

רבינו הנאל

אמות. ומשני רבה לדידי
משום דלא שו
בשיעוריהו דאורי שיעורו
בטפחים והסכך באמות
לפיכך לא מצטרפו אלא
לדיכו א"י וא"י טפחים
נינהו. ולרבה נהי דלא
שוו בסוכה גדולה אבל
בסוכה קטנה דאין בה
אלא ד' טפחים הלא
נפסול סכך טפחים סכך
פסול. ומשני רבה התם
לגבי סוכה קטנה כיוון
דהוי בה ד' טפחים סכך
פסול הויא ליה רובה
דסוכה סכך פסול ובטל
המצוט ונמצאת כאילו
כולה סכך פסול וליכא
לסוכה כלל. ואקשינן
לרבה וכל היכא דלא
שוו בשיעוריהו לא
מצטרפי והתנן במס'
כלים בפרק כ"ז הבגד
מטמא משום ג' על ג'
למדרס משום ג' על ג'
לטמא מת השק ד' על ד'
טפחים והעור ה' על ה'
מפך ו' על ו' הבגד מטמא
בג' טפחים למדרס
ובשיעור שלש אצבעות
לטמא מת והשק שיעור
טומאתו בד' טפחים ותנן
במעילה פרק ד' בסופו
הבגד והשק השק והעור
העור והמפך מצטרפין זה
עם זה הנה א"ע דשיעור
האי באצבעות ושיעור
האי בטפחים דלא שוו
בשיעוריהו ומצטרפי.
ומשני רבה שאני התם
דקא מפרש טמא
בסיפא א"י שמעון מה
טמא הואיל וטמא מושב
ותנן כזה הענין בכלים
פרק כ"ז זה הכלל כל
שחברי לו מן החמור
ממנו טמא מן הקל ממנו
טהור המקציע מכולם טמא
על טפח טמא ומתמיהין
טפח על טפח למאי חזי
ושניינן הואיל וראוי ליתלו
ע"ג חמור דלא חייש
להכי. בסורא מתני
דאמורן אורי פוסל בג'
סכך פסול פוסל בד'
טפחים וכן הלכתא
בפומבדיתא מתנו אמר רב
יהודה אמר שמואל סכך
פסול באמצע הסוכה
בארבעה טפחים מן הצד
בארבע אמות (ורבה)
[ורב] אמר בין באמצע בין
מן הצד בד' אמות.
ומקשינן אדשמואל תנן
נתן עליה נטר שרבה
ארבעה טפחים כשרה
ומשני נטר מן הצד הוא
לפיכך הסוכה כשרה שאין
נפסלת הסוכה מן הצד
אלא בד' אמות. ת"ש ב'
סדינין מצטרפין ב'
נסרין אין מצטרפין ר'
מאיר אמר נסרים
מצטרפין כסדינין בשלמא
לרב מאי מצטרפין
מצטרפין לד' אמות בין
באמצע בין מן הצד אלא
לשמואל באמצע למה לי
מצטרפין אי אית בהו ד'
בלא צירוף פסול הוא אי
דלית בהו ד' קנים בעלמא
נינהו. ומשני מאי
מצטרפין דקתי לעולם
דאית בהו ד' טפחים
ומצטרפין לד' אמות מן
הצד ורב פפא אכרע לה
לשמעתא קמי הא [לעיל דף יד.] דכל היכא דהו הנסרים ד' טפחים בין לר' מאיר ובין לר' יהודה אין מסכנין בהן משום גזרת תקרה דכל היכא דלית בהו ג' על ג' כקנים בעלמא נינהו ולדברי הכל כשרה אבל היכא דאית בהו [מג] ועד ד' פלוגתא דרבי מאיר ור' יהודה ר"מ פוסל ור' יהודה מכשיר והלכה כר' יהודה. ת"ש סיככה בנסרים שיש בה ד' טפחים א' מודה ר"מ שאם יש בין נטר לנטר כמלוא נטר שיעור שלמה על ר"ח (א) חסר כאן ונ"ל ד' פסולה אין צה ד' טפחים ר"מ פוסל ור"י מכשיר ומודה ר"מ ט.

ז:

סוכה

פרק ראשון

סוכה

(א) שנה עו. ע"ש עט:
כלים פכ"ז מ"ג. (ב) מעילה
יח. (ג) כלים שם מ"ד,
(ד) [לעיל ד.י.] ה) שם,
(ו) שם ולקמן לו. (ז) יח.
(ח) כלים ב"ב פ"ב ה"ג.

ליקוטי רש"י

ג' ע"ג. חלל למגע שלש
על שלש והן אצבעות [שבת
ע"ג]. הבגד והשק
מצטרפין. שהצד
משלים שיעור השק, שק
עשוי מנוצה של עזים ושם
ע"ג. הבגד. מצטרף לשק
שקל הימנו מצטרף
לארבעה על ארבעה וכן
כל אחד ואחד מצטרף לקל
הימנו דשק מצטרף לעור
לחמשה על חמשה והעור
למפך לשה על ששה
דהיינו לקל הימנו חלל לא
הקל עם החמור ולהכי
מנה לכה הכי הצד והשק
השק והעור כו' כולן
מצטרפין זו עם זו
[מעילה יח.] הואיל
וראויין
מושב. אם יירך משנים
יחד לטלמי מרדעה של
חמור כשעורו לענין
מושב חז' אס קצע משנים
מהן ויקן טפח על טפח
לישב עליו מיימנה ליה אב
הטומאה צמוצג הזה
דמיא המקצע מכולן טפח
על טפח טמא מושב
ואמרינן טמא צפ"ק
דסוכה הואיל וראוי לטלות
ע"ג חמור שאינו מקפיד
אס הוא משני מינין [שבת
שם]. מפני שכשיש בין כולן
או בין שניהם שיעור אי
ראוי ליתמא מושב עליו
הלכך מצטרפין [מעילה
שם]. נתן עליה נטר
שהוא רחב ארבעה.
נגמרא מפרש מאן קתני
לה שני סדינין
מצטרפין. לארבעה
טפחים לפסול לסוכה
משום סכך פסול שסיכך
נדבר המקבל טומאה
וסכך פסול צאלמע פוסל
לארבעה [לעיל ד.י.] שני
סדירים אין מצטרפין.
לפסלה דאפילו כולה
מסוככת זמן כשרה ור'
יהודה היא [שם ע"ב].

הגהות וציונים

[א] צ"ל דלא יא כ"א
בערוך [גליין]: [ב] ושייך
לקמן ע"א [גליין]:
[ג] צ"ל משום ש"ש
על ש"ש למדרס
ומשום ש"ש על ש"ש
לטמא מת (דפר"ר):
[ד] בתוס' הרא"ש הנוסח
והא דהבגד מוטמא:
[ה] צ"ל ש"ש (וכ"ה)
[ו] בגמרא:
[ז] רש"י ותוס' שם במעילה
איתא שכן עמד לנוולה
וע"ש שפירושנו נוולה
היא אריגה [גליין]:
[ח] צ"ל המטה (דפר"ר)
וכ"ה ברש"י מעילה י"ח
ע"א):

הבגד ג' ע"ג. משנה היא צמכת כלים פרק כ"ו [מ"ג] והכי
מיתניא הצגד מטמא משום ג' על ג' למדרס ומשום ג' על
ג' לטמא מת השק ארבעה על ארבעה והעור חמשה על חמשה
ומפך ששה על ששה שוין למדרס ולטמא מת והשתא הצגד ג' א'
אצבעות על ג' אצבעות לטמא מת
דמרבין לה פרק צמה מדליקין
(שם דף כו:) מדכתוב והצגד לחזי
לעניים חלל מדרס חלוי צמידי לחזי
לישיצה וצפחות מג' טפחים על ג'
טפחים לא חזי חלל שק ועור ומפך
שוין למדרס ולטמא מת: **ותני עלה**
הבגד והשק והעור והמפך מצטרפין
זה עם זה. משנה היא פרק קדשי
מוצח צמכת מעילה (דף יח.) וקתני
סיפא א"י שמעון מ"ט מפני שהן
ראויין ליתמא צמוצג והכי תנן
צמעילה הצגד והשק השק והעור
העור והמפך מצטרפין דווקא כסדר
הזה לפי שיעורן קרוצין זה לזה חלל
צגד ועור או שק ומפך דשיעורן
רחוקים זה מזה אין מצטרפין דווקא
חמור מצטרף לקל ולא קל לחמור
כדתנן התם צמכת כלים (פכ"ז מ"ג)
היה עושה צ' מן הצגד ואחד מן
השק שלשה מן השק ואחד מן העור
ארבעה מן העור ואחד מן המפך
טהור חמשה מן המפך ואחד מן העור
ארבעה מן העור ואחד מן השק ג'
מן השק ואחד מן הצגד טמא זה הכלל
כל שחיבר לו מן החמור ממנו טמא
מן הקל ממנו טהור ומחוך הכלל
דלחא לרביי משמע דלאו דוקא קתני
מתניתין למצטרפין כסדר הזה:
כדתנן המקציע מכולן טמא.
משנה היא התם צמכת

משום שיעורא ולא שיעורא הוא הא ילאו
שיעורא הוא כיון דלא שוו שיעוריהו להדדי
לא מצטרפי אלא לדיכוכו דאמריתו שיעור
משום הפלגה מה לי איתפלג בסכך פסול
מה לי איתפלג בסכך פסול ואור' אמר ליה
אב"י ולמר נמי נהי דלא שוו שיעוריהו
בסוכה גדולה בסוכה קטנה מי לא שוו
שיעוריהו א"ל התם לאו משום דשוו
שיעוריהו להדדי הוא אלא משום דליתיה
לשיעורא דסוכה הוא וכל היכא דלא שוו
שיעוריהו להדדי לא מצטרפי והתנן [ה] הבגד
שרשה על שלשה השק ארבעה על ארבעה
העור חמשה על חמשה מפך ששה על ששה
ותני עלה [ה] הבגד והשק והשק והעור העור
והמפך מצטרפין זה עם זה התם כדקתני
טעמא אמר רבי שמעון מה טעם הואיל
וראוי לטמא מושב כדתנן המקציע [ה] מכולן
טפח על טפח טמא טפח על טפח למאי חזי
ואמר רבי שמעון בן לקיש משום רבי ינאי
הואיל וראוי (ליטלו) על גבי החמור בסורא
אמרי להא שמעתא בהאי לישנא בנהרדעא
מתנו אמר רב יהודה אמר שמואל [ה] סכך
פסול באמצע פוסל בארבעה מן הצד פוסל
בארבע אמות ורב אמר בין מן הצד בין
באמצע בארבע אמות תנן [ה] נתן עליה נטר
שהוא רחב ארבעה טפחים כשרה בשלמא
לרב דאמר בין באמצע בין מן הצד בארבע
אמות משום הכי כשרה אלא לשמואל דאמר
באמצע בארבעה אמאי כשרה הכא במאי
עסקינן מן הצד תא שמע [ה] שני סדינין
מצטרפין שני נסרים אין מצטרפין רבי מאיר
אומר נסרים כסדינין בשלמא להך לישנא
דאמר רב בין באמצע בין מן הצד בארבע
אמות מאי מצטרפין מצטרפין לד' אמות אלא
להך לישנא דאמר רב באמצע בארבעה
היכי דמי אי דאית בהו ד' למה להו אצטרופי
אי דלית בהו ד' קניא בעלמא נינהו לעולם
דאית בהו ארבעה ומאי מצטרפין מצטרפין
לארבע אמות מן הצד ת"ש [ה] סככה בנסרין
של ארו שיש בהן ד' דברי הכל פסולה אין
בהן ד' רבי מאיר פוסל ורבי יהודה מכשיר
ומודה

משום שיעורא ולא שיעורא הוא. לארבע אמות הו שיעור לפסול
וצפחות מכאן אינו שיעור לפסול ואין הטעם משום דופן עקומה אלא
כך שיעורו לפסול להלכה למשה מסיני כשאר כל השיעורין: האי לאו
שיעורא הוא כיון דלא שוו גרסינן ולא גרסינן וכיון: אלא לדיכוכו
דאמריתו שיעורא דידהו משום
הפ"גה. להא ארבעה דקאמריתו לא
תנן להו צמתיתין לענין סכך פסול
והא סככה מנה לכו אמון היינו
טעמייהו משום דככל מקום חסויין
ד' טפחים להיות מקום חסוי לעמנו
חתם אומרים שאף זה מקום הוא
לעמנו וחונן צווכה זו לעשותה
כשתים ואין דפנות להם מה לי איתפלג
כו': בסוכה קטנה. ששיעורה
מנומנס: מי לא שוו שיעוריהו. על
כדתן אחד זה ואחד זה פסולה צג'
טפחים לכיון דנפק מתורת לצד חסוי
לצווריה לשיעוריה דסוכה וכיון דשוו
שיעוריהו לענין שום סוכה ליצטרפי:
א"י התם. דשניהם פוסלין זה צג'
לא משום דשוו שיעורן לפסול אלא
משום דליתיה לשיעורא דסוכה: הבגד
ג' ע"ג. טפחים אס ייחדו למשכב
הזו מטמא ליעשות חז הטומאה
צמככ הזו או צמדדסו: הבגד
והשק. הואיל וממשן קרוצ להיות
סוה: מצטרפין. להשלים את הקל
שאס אין צשק ד' הצגד שהוא חמור
משלימו חלל השק אינו משלים הצגד
החמור: שק. מנוצה של עזים עשוי
והוא עב יותר מן הצגד ואינו מגיע
לעוצו של עור: וכן השק והעור
מצטרפין. להשלים שק את שיעור
העור: מה טעם. מצטרפין הואיל
וראויין צשיעור אחד לטמא מושב
הזו: כדתנן המקציע מכולן. מאחד
מכל אלו קינע טפח על טפח מקצע
שמשיהו סדין סדין צמוצל ומתקנו
יפה אפילו אין צו אלא טפח על טפח
טמא כדמפרש: הואיל וראוי לישנא.
לעשותו טלמי ע"ג מרדעה החמור
כנגד צית מושב האדם וכיון דשוו
שיעוריהו צאחד מטומאות הזו
ליעשות חז הטומאה מצטרפין חף
למדרס. ויש מפרשים המקצע מכולן
יחד שחיבר קינעיהן שקינץ כל המינין
ועשה מהן טפח על טפח ותפרן יחד
והראשון נראה לי: בסורא מתנו דהא
שמעתא. דרב דאמר סכך פסול
פוסל צד צאלמע: בהאי לישנא.
דאמר לעיל דלשכחניהו רבה לרבנן
דצי רב דיתצי וקאמרי לה: בנהרדעא
מתנו. דלא אמרה רב חלל שמואל

ורב פליג עלה: באמצע בארבעה. דמקום חסוי הוא להפליג ולחון
שלין הדפנות מועילות שזו זו לזו ונראות כשתי סוכות: מן הצד
בארבע אמות. חלל פחות מכאן כשרה דמסלקינן להו צפחות מכאן
צעקימת דופן וצלד שישמיי הכשר סוכה צכשר חלל ארבע אמות
לא חתמנ צהו דופן עקומה: ורב אמר בין באמצע כו'. שזהו
שיעורו לפסול: תנן נתן עליה נטר כו'. קא סלקא דעתך צאלמע:
שני סדינין מצטרפין. לשיעור סכך פסול לפסול הסוכה משום
דבר המקבל טומאה: שני נסרים אין מצטרפין. לפוסלה משום
גזרת תקרה שאפילו כולה מסוככת צנסרים כשרה ורבי יהודה קאמר לה ליה מסכנין צנסרים: רבי מאיר אומר אף נסרים.
מצטרפין לשיעור סכך פסול לפוסלה: ה"ג בשלמא להך לישנא דאמר רב בין באמצע בין מן הצד בארבע אמות מאי מצטרפין כו'. לקא
סלקא דעתך צאלמע קאמר ולרב איצעי לן לאוקמה צנסרים שיש צהן ד' כלחוקי רב לעיל [ה] פלוגתייהו דרבי יהודה ורבי מאיר רבי מאיר
לטעמיה דאמר אין מסכנין צנסרים ומאי מצטרפין דקאמר רבי מאיר מצטרפין לארבע אמות לשיעור סכך פסול: א"ל להך לישנא דאמר
רב באמצע בארבעה טפחים. כדלשכחניהו רבה לרבנן דצי רב דאמרי הכי האי מצטרפין דרבי מאיר היכי דמי דבעי לירוף אי דלית צהו
ארבעה למה להו לירוף ואי דלית צהו ארבעה קנין צעלמא נינהו דהא רב הוא דאמר צשמעתא דלעיל צנסרים שאין צהן ארבעה דצרי
הכל כשרה. ולשמואל ליכא לאחוצי מינה דשמואל לטעמיה דאמר צנסרים שאין צהן ד' מחלוקת ומוקי להא צנסרין שאין צהן ארבעה
ומאי מצטרפין מצטרפין לארבעה טפחים לדידיה ליכא למיפרך קנין צעלמא נינהו: [ה] ומודה רבי מאיר. צכל אלו שהוא פוסל
צהן

[לעיל דף יד.] דכל היכא דהו הנסרים ד' טפחים בין לר' מאיר ובין לר' יהודה אין מסכנין בהן משום גזרת תקרה דכל היכא דלית בהו ג' על ג' כקנים בעלמא נינהו ולדברי הכל כשרה אבל היכא דאית בהו [מג] ועד ד' פלוגתא דרבי מאיר ור' יהודה ר"מ פוסל ור' יהודה מכשיר והלכה כר' יהודה. ת"ש סיככה בנסרים שיש בה ד' טפחים א' מודה ר"מ שאם יש בין נטר לנטר כמלוא נטר שיעור שלמה על ר"ח (א) חסר כאן ונ"ל ד' פסולה אין צה ד' טפחים ר"מ פוסל ור"י מכשיר ומודה ר"מ ט.